

סוד המאבק על ירושלים

יום עיון-מלון מאיר

אם אדם חייב לשומר פוד בלבד, סימן רע זהו לו או לטבבו? – או לסוד הכםם בלבד, והדברים אמרו כי יחד בחיים הצוראים. חז עמדים אנחנו כאן בראשית צמיות המלוכות: אין הסוד מוסף כבוד למעישה השטוח. רוח ירושאל אומתת: אין מדיניות סודית היא מדיניות גורעה... בכבוד מלכים חוקר דבר" (משל בה, ב): בכבוד הוא מלך שמשועיו ברורים, וכל אדם יכול לבוא עד הקרכם. הפומביות היא אכן הבוחן למשעי השליטים. רק על ה' הוא אומר: "כבוד אלהים הפטיר דבר" סוד ה' יסתור הנגנתו מעמידים על גודלה ה'.

"צד' הוא מזימה, שודו אותה בזוזן, שמרו עליה בפוד, ובשעת הקשר מגשים אותו בכח (אות צ'). וזה גם משמעות "מצודה", חוראתה המקורית: כן שודדים במרים, משגב מבטחה שלשלט אלים; בשעת הקשר יגיה ממעוז כדי להגשים את מזימת השוד.

נמרוד החל להזות נגור עיד; הוא היה ניבור לצוד בני אדם; הוא זיווג אלימות עם ערמה בני ללבוד את הבריות לצורך תכנותיו.

12. עלתה ראייה א' עמי רלי'-גראל'ד וונצט, זו ירושלים. והזוז, זו בייהם'ק (שם). תכונת עמדתם של ירושאל ויא מושלמת בהיותה ממלאת בעו מלכותם, באפן וראוי להם להתעלות כפי ערכם, בתור עם גודל וקדוש, עם חכם ונבון, כשםם לעצםם. העוז הלאומי של המלוכה מקשור עם ירושלים, שם יש בו נסאות לבית דוד. החוסן הלאומי היישרלי פוגש בדרכו מכהלים רבים, ועוד הוא עלול לפגש, וכולם יגזה בעז ד' ויעמוד לניצח. נבדל מזו והוא רוח ד' אשר על ישראל, שהוא עתיד להיות לאור עולם, בו אין תכונת הפגישה של התגנשות להתפשט בכתו, כי לא נצוטינו לשאת הרוב ומחלמתו ולקרוא בשם ד' לעמים לא ידעוhero, כי אם כאשר יגדל שם ירושאל, ועמים רבים יראו את ההוד והתפארת הקדושות, ושלום העולם הנמשך מוחוד דעתה נשגבות כאלו, שבתום רפודה קדושתו של ישראל, ללא פגישה של התגנשות, ובלא התגברות, יירוץ לבקש את ד' אלוי ישראל, א' בירם'ק, מקום ואורה, לא בגין יתרגר, לא בדורות נצח, המורה התגברות של פגישה על התגנחות, כי'א בהוד המתן עליין, ברוח הון והקושטה, לפניו יכרען אים, עמים רבים יבקשו מפני ד' בחר צין, עיפ' תביעה הבאה מהכרה פנימית מצדם, שזו ערך פעולה היהוד, כבוד מלכותו ונתנו על מלך רב צדק ואביר חכמת, שמאבה רומרות נפש ירצו הכל להכנס תחת דגלו.

לשכינה לפי ערך האדם והמקום. ע"כ מכל שליטה אלו תחולקה כל הארץ.

ג. רשות הורש בראשית ו', י' שם: החם והמושג של עצם, ראשית חכמת האדם הייתה – ולאותו של דבר עודנה נם הים. – לקרוא שם לדברים; זהה אמר: האדם מבטא את מושג הדברים וכן קבע להם את "מקומות הרותני". ... חמ' משורש "חמס" ... מכל מקום "חם" מורה על סדרת הושים להותה.

יפת משורש "פתח", קרוב ל"פתח", מושג חסותו: להיות פתוח. ... עלו בזינינו שלושה כיוונים, הממצאים את כל חיי הפנויים של האדם. אם נפשו של אדם ברואה, הרי שלשות מושתעבים ליסוד נעלת, – בדרך שהיתה חזרה בנתן.

8. רק' נכלקיין י"ל, י"ד מניכיו – מנינו כתיב (ס' קלי) זה מליעזר קמינו למטה וטום לעז התהלה כנסת הלאה לו כל לומנות כתול עתיל לעמו כה. ... אמונה עצה וגנו – (נכליים נס) לנומינו מליעזר לכלו קה וטום מנין גמי' כל קמו:

9. בראשית ו', י-ז' (ו) ובז' זום כיש ומניגרים ופוט ובזען: (ו) ובז' כו' סבא וחוויל'ת וסבתה ורעלמת וסבתה ובסבתה ובסבתה ורעלמת עלבא וקדן: (ו) וכיש' בלא אט נמרוד הוא הוזל לחיות נבר בארץ: (ט) הוא דהה נבר עיד לכפי יזחוה: (ו) ותני רבker ויתגלו בבור אהיל'ת:

10. רק' נכלקיין י"ל, ט' חמלפל – כו' נמלול קמלל למכלס פול לנו כבון סלק (כ"ל):

11. רשות הורש בראשית י', ט' השרשים יוז', "סוד", "צד' הם קרובים. "וזוד": מזימה שבבל; לא סוף המעשה, אלא מהשחתה תחילת החלטת הנתרת עד לשעת הביצוע. אם הייתה רק החלטה גרידא, והוא תהיה זמן רב שומרה בלב, או נימוקיה לא יתגלו לעולם. – הרי היא הופכת לסוד'. – אין הסוד יאיה לחכמת האנושית. רק סוד ה' הוא טוב.

בראשית י"ד, א-ט' (ו) ויהי ביום אכזרף מלך שעזיר אריווך מלך אלסר זרלעפר מלך עלים ותדרעל מלך גוים: (ב) לעז' מלזבגה ... זונת עשר ושכל מאות וירך עד ר' (ט) ויזכל אלילם לה' הוא ועבורי יוכס וירדפם עד ווּבָה אשר משנמאל פולק: ... (ו) ויצא פולק סרב לזראות ... אל עפק שורה א עמלק המלך: (ז) ובכרכחו ומלך שלם דוציא לאחים וין וא כהן לאל עליון: (ט) וברכחו ואמר ברוך אברם לאל בזון קיטת שמיים וארכ':

אונקלוס בראשית י"ד, י"ח וכי צדק מלכא דירושלם אפיק לחם והמר והוא משתמש קדם אל אלה:

רכ' נכלקיין, י"ה, י"ז-י"ח זק המלך – מ"ל עמוק קאצקו סס כל כהומות וטמלו למת נכס עליום ננטיק להלטס ולכלין: וכלי לדק – מ"ל סול סס נס נס (נכליים נס):

. בראשית ט', י"ז-כ' א (ו) ויהיו בז' נז' נצאים מן תחתה שם ויום וnight ויום הדא בז' כבון: (ט) שלשת אלת בז' נז' ומאלת נפצת כל לארץ: (ו) ויזל נז' איש האקלט ויטל קרמ: (כ) וניתן מן נז' לאבר ויתגלו בבור אהיל'ת:

. בראשית ז', י"ז-כ' (ו) וילא נז' ובז' ואלתו ושי לי בז' אהז: ... (כ) ויבן נז' בז' דטלת וילו מפצל נבלט לאקלט וטבאל נעוף דטלת וילל כת בפזבון:

. ג'יב' בראשית ט', י"ח-י"ט ג'יב' בראשית ט', י"ח-י"ט ג'יב' נפהה כל הארץ. ... מ"מ דעון הקב"ה היה שהעולם גנוג עפ' טלש אופני בני אדם. הינו אנשים פשוטים עובדי דharma ואין להם הרגשה דקה. ואנשים אפרתיים מריגשים שכבל אנוש הרובה. ואנשים אלקיים רבקים בה' והמה מרכבה